

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาไทย เป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อ สื่อสาร และยังเป็น เครื่องผูกพันให้คนไทยรู้สึกเป็นพวกเดียวกันได้อย่างแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ดังพระราชนิพนธ์ในพระบาท สมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว “ภาษาเป็นเครื่องผูกพัน มนุษย์กับมนุษย์ได้แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น และไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้คนไทยรู้สึกเป็นพวกเดียวกันมากกว่าการพูดภาษาเดียวกัน” พอบ โปษะกฤษณะ (2526 อ้างถึงใน วรณี โสสมประยูร, 2553: 24) ดังนั้นภาษาไทยจึงมีความสำคัญ และเป็นสิ่งจำเป็น ในฐานะที่เราเป็นคนไทยและมีภาษาไทย เป็นภาษาประจำชาติ (วรณี โสสมประยูร, 2553: 31) เราต้องใช้ ภาษาไทยเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร แสวงหาความรู้ ทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน

การอ่านเป็นทักษะทางภาษาด้านการรับสารที่สำคัญ และจำเป็นในการดำรงชีวิตของคนทุกคน ซึ่งต้องใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารและเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ เราจำเป็นต้องฝึกฝนอยู่เสมอ และฝึกฝนได้เรื่อย ๆ ตามวัยและประสบการณ์ไม่มีวันสิ้นสุด แม้วิทยาการและเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้ เจริญก้าวหน้ามาก แต่การอ่านยังคงมีความสำคัญ เนื่องจากการอ่านเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการเรียนรู้ และการพัฒนาสติปัญญาของคนในสังคม การอ่านทำให้เกิดความรู้ ความสามารถ พฤติกรรม และ ค่านิยมต่าง ๆ รวมทั้งช่วยในการเปลี่ยนแปลงการดำเนินชีวิต (กรมวิชาการ, 2545: 1-2) และการอ่าน เป็นหัวใจสำคัญที่จะสร้างเสริมลักษณะเบื้องต้นในการใฝ่รู้ เป็นปัจจัยและมูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิด องค์ความรู้ การรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ที่ทันต่อเหตุการณ์ ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับการดำรงชีวิต และการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้น ตามจุดมุ่งหมายหลักที่สำคัญอันดับแรกของหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ก็คือการอ่าน ได้กำหนดให้สาระที่ 1 มาตรฐานที่ 1.1 นั้นเป็นการใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหา ในการดำเนินชีวิต และมีนิสัยรักการอ่าน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551: 12) แต่จากผลการประเมิน ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนของชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 6 ทั้งใน ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติที่ผ่านมาพบว่ามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ทั้งนี้เนื่องจากมีนักเรียนบางส่วนอ่านหนังสือไม่ออก ไม่สามารถจำรูปและเสียงของพยัญชนะ สระได้ ไม่สามารถจำคำได้และไม่สามารถใช้เทคนิคการเดาความหมายของคำจากบริบทได้ อัตราการอ่าน ช้ามาก

อ่อนค้อยการฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ หลงคำ หลงประโยค หลงบรรทัด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2554: 14)

จากการสำรวจทางการศึกษาพบว่านักเรียนในวัยเรียนร้อยละ 6-10 เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ และนักเรียนชายจะพบมากกว่านักเรียนหญิงในอัตราส่วน 4 : 1 ประมาณร้อยละ 80 ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน ซึ่งมีสาเหตุมาจากความบกพร่องของกระบวนการรับและแปลผลข้อมูลอันเนื่องมาจากความผิดปกติของการทำงานของสมอง (บางส่วน) สมองไม่สามารถถอดรหัสตัวอักษรออกมาได้ ไม่สามารถเชื่อมโยงภาพตัวอักษรเข้ากับเสียงได้ มีความยากลำบากในการอ่านออกเสียง อ่านตัวอักษรสลับกัน อ่านซ้ำ อ่านผิด ๆ อ่านตะกุกตะกัก ออกเสียงไม่ชัดเจน อ่านคำต่อคำ สะกดคำก่อนอ่าน พบคำยากหรือคำไม่เคยอ่านจะอ่านไม่ได้ ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน มักอ่านข้ามบรรทัด อ่านสลับตำแหน่งคำ อ่านแล้วไม่มีความหมาย อ่านเดาสุ่มไปเรื่อย อ่านแล้วสรุปใจความไม่ได้ เล่าเรื่องที่อ่านไม่ได้ สับสนกับตัวสะกดแม่ต่าง ๆ สับสนกับเสียงวรรณยุกต์ ผันเสียงวรรณยุกต์ไม่ได้ คำที่อ่านไม่ได้จะอ่านข้ามไป (ผดุง อารยะวิญญู และสุวิทย์ พวงสุวรรณ, 2554: 7-17) ปัญหาดังกล่าวส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียนมาก

การเรียนรู้ที่นั่นเกิดจากการรับรู้ผ่านประสาทสัมผัส 5 ด้าน คือ การมองเห็น การฟัง การสัมผัส การลิ้มรส และการดมกลิ่น แต่ช่องทางการเรียนรู้ที่ถนัดที่สุดของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ที่นั่น คือการสัมผัส การลงมือปฏิบัติ ไม่ถนัดในเรื่องการฟังและดู ฉะนั้นการรู้จักเลือกสื่อ อุปกรณ์ รวมถึงการรู้จักธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้แล้ว ย่อมมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะการเรียนรู้ที่เกิดจากประสบการณ์ตรง เรียนรู้ด้วยสื่อที่เป็นรูปธรรม เรียนรู้ด้วยการกระทำ โดยการใช้ประสาทสัมผัสหลายด้าน การแปลผลข้อมูลจากภาพทำให้เข้าใจการอ่านซ้ำ ๆ ทำให้เกิดการจำรูปคำ เข้าใจในการอ่าน เกิดการเชื่อมโยงกับสมอง และอ่านได้ (ผดุง อารยะวิญญู, 2542: 69)

สื่อหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีภาพประกอบจะเป็นประโยชน์และมีคุณค่ามาก ตรงกับธรรมชาติการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ เป็นสื่อที่ช่วยพัฒนาการอ่าน ทำให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวาง เกิดจินตนาการ มีความคิดสร้างสรรค์ ฉลาดรอบรู้ มีเขาวนปัญญาและไหวพริบดี ผ่อนคลายความเครียดและได้รับความสนุกสนาน เป็นอาหารสมองที่สำคัญ การที่นักเรียนได้อ่านหนังสือที่เหมาะสมกับวัย จะช่วยให้นักเรียนมีพัฒนาการด้านสติปัญญา และอารมณ์ดี อภิวรรณ วีระสมิทธิ์ (2544 อ้างถึงใน พวาทอง ส่งขาว, 2551: 32) โดยเฉพาะหนังสือส่งเสริมการอ่านที่เป็นนิทาน เด็กจะให้ความสนใจมากขึ้นอีก เพราะเด็กในแต่ละช่วงวัย จะชอบนิทานเป็นทุนอยู่แล้ว เด็กอายุ 4-5 ปี ชอบเทพนิยาย นิยายเกี่ยวกับสัตว์ อายุ 5-8 ปี สนใจภาพ ชอบเรื่องง่าย ๆ ที่อ่านเข้าใจด้วยตนเอง ประเภทเทพนิยาย นิยายพื้นบ้าน อายุ 8-10 ปี ชอบนวนิยาย สารคดี ชอบอ่านหนังสือด้วยตนเอง (วิไล มาสจรัส, 2551: 47-48) และหากมีภาพประกอบ จะทำให้นักเรียนได้ใช้สายตาในการมองคำแล้วเชื่อมโยงไปยังภาพ

เพื่อทราบความหมาย จะได้จำคำและภาพคู่กัน เป็นการอ่านคำ รู้ความหมายของคำ สามารถอ่านประโยค และอ่านเรื่องได้ นอกจากนี้ภาพยังช่วยเสริมเนื้อหา เรื่องราวในนิทาน ดูแล้วเข้าใจเรื่อง และภาพยังเป็น ตัวแทนของเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมของตัวละคร สิ่งของ สถานที่ เหตุการณ์ ดึงดูดความสนใจและ เสริมสร้างจินตนาการตามที่ Smith (1973: 72) กล่าวว่าภาพประกอบมีส่วนสำคัญสำหรับการรับรู้ ทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี ถ้าไม่มีภาพประกอบนักเรียนต้องตั้งใจอ่านและฟังเนื้อเรื่องถึง 2 ครั้ง ขึ้นไปจึงจะเข้าใจ และสอดคล้องกับ Heinich and Others (1982) ที่กล่าวว่านิทานที่มีภาพประกอบ เป็นสื่อช่วยให้นักเรียนสนใจและต้องการอ่าน ต้องการฟังมากขึ้น

จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่าหนังสือส่งเสริมการอ่านที่มีลักษณะเป็นนิทานมีภาพประกอบ ที่เรียกว่าหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพน่าจะเป็นสื่อที่ใช้ในการพัฒนาทักษะการอ่านสำหรับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้ แต่ทั้งนี้ควรมีลักษณะอื่น ๆ ประกอบคือ เนื้อหา มีวัตถุประสงค์เดียว ชัดเจน ไม่สับสนยุ่งยาก สนุกสนาน เพลิดเพลิน ตัวละครดำเนินเรื่องไม่มาก และมีภาพประกอบ บทบรรยายไม่มากเกินไป รูปแบบเหมาะสม กลมกลืน เข้าใจง่าย รู้เรื่องเร็ว ภาพชัดเจนถูกต้อง ไม่เลอะเลือน ภาษาและสำนวน ใช้ภาษาอย่างง่าย ๆ ประโยคสั้น ๆ ใช้คำซ้ำ เป็นภาษาพูดที่ถูกต้อง ตามอักขรวิธีภาษาไทย ขนาดตัวอักษรโต ชัดเจน มีความหนา 10-30 หน้า จัดหน้า เหมาะสมกับรูปเล่ม (กุศยา แสงเดช, 2545: 11) จะเป็นสื่อที่ดีที่สุดที่จะสามารถพัฒนาการอ่านสำหรับ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ได้จริง สอดคล้องกับกันตา สุขกระจ่าง (2550: 71) ได้ทำ การวิจัยเพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำของนักเรียน ที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้ หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้ พบว่า ความสามารถในการอ่านคำของนักเรียนที่มีความ บกพร่องทางการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานส่งเสริมการอ่านเพื่อการเรียนรู้อยู่ในระดับดีมาก

นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนบ้านห้วยชัน ซึ่งเป็น โรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ที่ผู้วิจัยรับผิดชอบ ในการสอนนั้น เมื่อได้ปรับหลักสูตร ปรับแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) มีการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนและบันทึกผลหลังสอน ได้พบปัญหาในการอ่านหลายอย่าง เช่น นักเรียนจำพยัญชนะได้ จำสระได้แต่สะกดคำไม่ได้ อ่านออกเสียงไม่ถูกต้อง และปัญหาที่พบบ่อย คือการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ได้แก่ จำตัวพยัญชนะ สระได้ แต่อ่านออกเสียงเป็นคำไม่ได้ เช่น ทรด-โทรม อ่านเป็น ทะ-รด-โท-รม ปัญหาในการอ่านออกเสียง ตัวหนังสือหายไปบางตัว เช่น ทราบ อ่านเป็น ราบ ทรวง อ่านเป็น ทวง แยกแยะความแตกต่างระหว่างตัวอักษรที่ออกเสียงคล้ายกันไม่ได้ เช่น พยัญชนะต้น ทร ออกเสียงเป็น ทรอ กับ ออกเสียงเป็น ซอ ไม่สามารถแยกเสียงสระในคำได้ เช่น แทรก อ่านเป็น แทะ-รก หรือ ทะ-เรก และไม่ระมัดระวังในการอ่าน

จากปัญหาการอ่านของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้และความสำคัญของหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะสร้างหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพ คำควบไม่แท้ ทร เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ เพื่อการพัฒนาการอ่านกับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านห้วยชัน ปีการศึกษา 2555 เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่าน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพ คำควบ ไม่แท้ ทร
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ ก่อนและหลังการสอน โดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพ คำควบไม่แท้ ทร

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร อยู่ในระดับดี
2. ความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หลังการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร สูงกว่าก่อนการสอนโดยใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากร ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ มีพื้นฐานการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนเรียนร่วม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพรเขต 2 จำนวน 162 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ มีความรู้พื้นฐานการอ่านในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โรงเรียนบ้านห้วยชัน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 6 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ

4. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาถึงความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ โดยคัดเลือกคำจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คำ คือ ทราย ไทร ทรง พุทรา อินทรี และทรุดโทรม แล้วนำไปสร้างเป็นคำหรือวลีเพิ่มอีกคำละ 3 คำ รวม 18 คำ ได้แก่ หาดทราย ปลาทราย นาฬิกาทราย ต้นไทร ลูกไทร ใบไทร ทรงไทย ทรงม้า ทรงพระเจริญ ต้นพุทรา ลูกพุทรา พุทราควน นกอินทรี ปลาอินทรี และพญานกอินทรี บ้านเก่า ทรุดโทรม รื้อทรุดโทรม และร่างกายทรุดโทรม

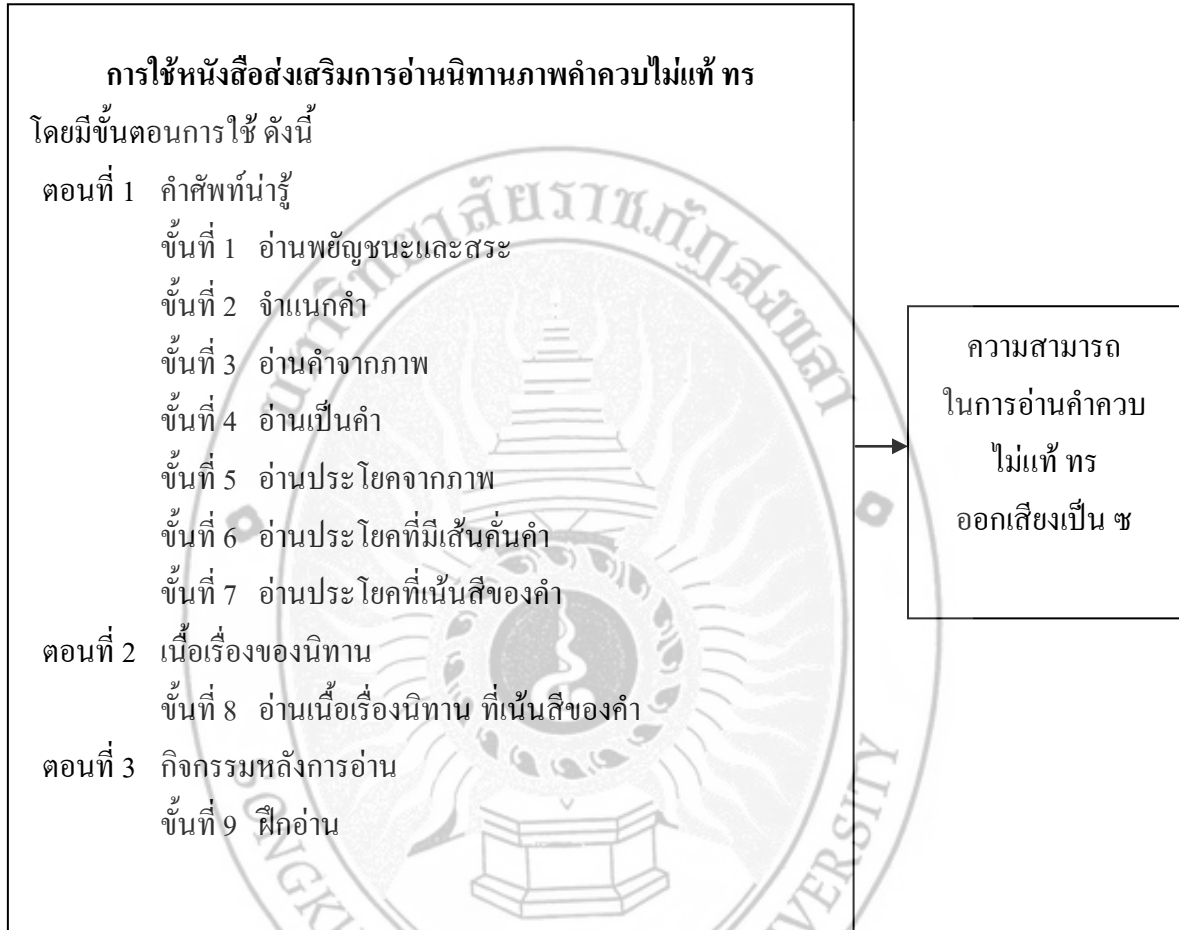
5. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจะทำการรวบรวมข้อมูลในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 ระหว่างเดือนพฤศจิกายน ถึง ธันวาคม พ.ศ. 2555 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 5 วัน วันละ 1 ชั่วโมง รวมเวลา 25 ชั่วโมง

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นียมศัพท์เฉพาะ

1. หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร หมายถึง หนังสือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยคัดเลือกคำจากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 6 คำ คือ ทราย ไทร ทรง พุทรา อินทรี และทรุดโทรม แล้วนำไปสร้างเป็นคำหรือวลีเพิ่มอีกคำละ 3 คำ รวม 18 คำ ได้แก่ หาดทราย ปลาทราย นาฬิกาทราย ต้นไทร ลูกไทร ใบไทร นกอินทรี ปลาอินทรี พญานกอินทรี ต้นพุทรา ลูกพุทรา พุทราควน ทรงไทย ทรงม้า ทรงพระเจริญ ร่างกายทรุดโทรม บ้านเก่าทรุดโทรม และรั้วทรุดโทรม มาเขียนเป็นนิทาน 3 คำ ต่อ 1 เรื่อง ๆ ละ 1 เล่ม จำนวน 6 เล่ม ดังนี้

เล่มที่ 1 เรื่องเที่ยวหาดทราย ได้แก่คำ หาดทราย ปลาทราย นาฬิกาทราย

เล่มที่ 2 เรื่องความสุขใต้ต้นไทร ได้แก่คำ ต้นไทร ลูกไทร ใบไทร

เล่มที่ 3 เรื่องนกอินทรี ได้แก่คำ นกอินทรี ปลาอินทรี และพญานกอินทรี

เล่มที่ 4 เรื่องพุทราควน ได้แก่คำ ต้นพุทรา ลูกพุทรา พุทราควน

เล่มที่ 5 เรื่องบ้านทรงไทยของลุงแดง ได้แก่คำ ทรงไทย ทรงม้า ทรงพระเจริญ

เล่มที่ 6 เรื่องบ้านใหม่ที่ไม่ทรุดโทรม ได้แก่คำ ร่างกายทรุดโทรม บ้านเก่าทรุดโทรม รั้วทรุดโทรม

2. การใช้หนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร หมายถึง ขั้นตอนการนำหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพคำควบไม่แท้ ทร ไปใช้ ให้ประสบผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ที่กำหนดไว้ ประกอบด้วย 3 ตอน 9 ชั้น ดังนี้

2.1 ตอนที่ 1 คำศัพท์น่ารู้

2.1.1 ชั้นที่ 1 อ่านพยัญชนะและสระ

2.1.2 ชั้นที่ 2 จำแนกคำ

2.1.3 ชั้นที่ 3 อ่านคำจากภาพ

2.1.4 ชั้นที่ 4 อ่านเป็นคำ

2.1.5 ชั้นที่ 5 อ่านประโยคจากภาพ

2.1.6 ชั้นที่ 6 อ่านประโยคที่มีเส้นค้นคำ

2.1.7 ชั้นที่ 7 อ่านประโยคที่เน้นสีของคำ

2.2 ตอนที่ 2 เนื้อเรื่องของนิทาน

2.2.1 ชั้นที่ 8 อ่านเนื้อเรื่องนิทาน ที่เน้นสีของคำ

2.3 ตอนที่ 3 กิจกรรมหลังการอ่าน

2.3.1 ชั้นที่ 9 ฝึกอ่าน

3. ความสามารถในการอ่านคำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ หมายถึง การออกเสียงในการอ่าน คำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ จำนวน 18 คำ ได้แก่ หาดทราย ปลาทราย นาฬิกาทราย ต้นไทร ลูกไทร ใบไทร นกอินทรี ปลาอินทรี พญานกอินทรี ต้นพุทรา ลูกพุทรา พุทราควน ทรงไทย ทรงม้า ทรงพระเจริญ ร่างกายทรุดโทรม บ้านทรุดโทรม และรั้วทรุดโทรม วัดโดยใช้แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่าน คำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ หมายถึง นักเรียนที่มีความสามารถในการอ่าน อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการตัดสินว่ามีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน คำควบไม่แท้ ทร ออกเสียงเป็น ซ โดยใช้แบบคัดกรองนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ของ ศาสตราจารย์ ดร.ผดุง อารยะวิญญู คือ แบบสำรวจความสามารถในการรับและแปลผลข้อมูล (ครป.) แบบสำรวจปัญหาการเรียนรู้เฉพาะด้าน (ปรค.) จากการทดสอบนักเรียนเป็นรายบุคคลและการประเมิน ความสามารถทางเชาวน์ปัญญาเด็กอายุ 2-15 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข มีระดับ เชาวน์ปัญญา (IQ) ตั้งแต่ 90 ขึ้นไป

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านให้สูงขึ้นได้
2. ผู้สอนมีสื่อในการจัดการเรียนรู้ สำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้สอนในการพัฒนาหนังสือส่งเสริมการอ่านนิทานภาพเพื่อสอนนักเรียน กลุ่มอื่น ๆ ต่อไป